

DYR SOM LIDER ER ET OFFENTLIG ANSVAR

Aftenposten Aften av 04.10.04 skriver at det finnes omlag 15 000 villkatter i Oslo som verken kommunen eller den statlige dyrevernemnda vil ta ansvar for.

Til det er å si at villkatt er en egen katterase som ikke finnes i Norge. De såkalte "villkatter" i Norge er hjemløse tamkatter eller avkom av disse. De fleste av dem lider en langsom og pinefull død av sult, kulde og sykdommer. Videre har Staten faktisk erkjent ansvar for hjemløse dyr i en rapport fra en tverrfaglig arbeidsgruppe oppnevnt 6. august 1998 av Statens dyrehelsetilsyn (nå Mattilsynet) etter anmodning fra Landbruksdepartementet. Rapporten konkluderer med at Staten bør bidra med 50 millioner kroner over en femårsperiode til praktisk og forebyggende arbeide for å redusere antallet hjemløse katter.

Landbruksdepartementet er høyeste organ for dyrevern i Norge. Departementet har delegert denne myndighet til Mattilsynet som ble opprettet og trådte i kraft 01.01.2004. Kommunalt består dyrevernet av det lokale Mattilsynet som utnevner dyrevernemnder. Medlemmene i nemndene består av offentlig oppnevnte privatpersoner. Disse får time- og kjøregodtgjørelse for å hjelpe dyr i nød. I henhold til Dyrevernlovens § 6, Hjelpeplikten, har enhver, inkludert nemndene, plikt til å hjelpe dyr som lider. **Denne plikten kommer tydelig frem i forarbeidene til Dyrevernloven, Ot. prp. nr. 27.** Stortinget pålegger der Staten plikt til å betale både for å hjelpe dyret til å bli frisk igjen eller til avliving dersom dyret ikke kan blir frisk igjen. Dyrevernlovens § 6, Hjelpeplikten, har imidlertid i strid med Stortingets vilje, hittil blitt praktisert slik av de statlige dyrevernemndene at et sykt dyr får ingen behandling. Det gjøres heller ikke noe forsøk på å skaffe dyret et nytt hjem dersom dyret er kommet bort fra eier og eier ikke kan oppspores. Dyrevernlovens påbud om plikt til å hjelpe, er således ikke tilgodesett. Den eneste "hjelp" dyrevernemnda tilbyr er å drepe dyret og frarøve dyret det eneste det eier, livet.

Dyrebeskyttelsen og de frivillige dyrevernorganisasjonene, som arbeider gratis i sin fritid og bruker av egne private midler, er de eneste som i dag oppfyller Dyrevernlovens § 6 og hjelper dyr i nød og som skaffer hjemløse dyr nye hjem. I 2003 hadde således Dyrebeskyttelsen Oslo og Akershus (ikke dyrevernemnda som Aftenposten skriver) i forvaring 785 katter og 28 kaniner.

Praksisen med ikke å avsette midler til å hjelpe hjemløse kjæledyr, samt mangel på forebyggende og avhjelpende tiltak for dette omfattende og underkjente dyrevernproblemet, bør opphøre. Tusenvis av katter og andre kjæledyr blir forlatt eller kommer bort, uten at de får den hjelp dyrevernloven krever.

Bodil Eikeset

Leder Norsk Huskattforening